

ปัญหาท้าทาย:ทำไมการเมืองการปกครองไทยถึงมีคำว่า “สองมาตรฐาน”

โดย กำนันณัฐนันท์ พันเลิศพาณิชย์(538870003)

นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย สาขารัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต รุ่นที่ 7(ป.โท พิเศษ)

บทนำ

ในการเมืองไทยปัจจุบันมักได้ยินและหลีกเลี่ยงไม่ได้กับคำว่า สองมาตรฐาน ที่พูด และถกเถียงกัน ในเวลานี้ในกระแสนิยมตามสื่อต่างๆ ในเวลานี้ลักษณะการปกครอง กับขนบประเพณีอุปถัมภ์ญาติพี่น้องของไทยทำให้ลักษณะการเป็นอยู่ใน สังคม มีแนวโน้มกับความเป็นธรรมสองมาตรฐานตลอดมา และทำให้เกิดช่องโหว่ใน โครง ประกอบ หรือเป็นปัญหาเรื้อรังในสังคมและระบบปกครองบริหารประเทศ

ในคำว่า “การเมือง (Politics)” และ “การปกครอง (Government)” นั้นมีความหมายทาง รัฐศาสตร์แตกต่างกัน การเมืองหมายถึงเรื่องเกี่ยวกับการแข่งขันเพื่อการแสวงหาอำนาจซึ่งส่งผลกระทบต่อสังคมทั้งสังคมหรือส่วนใหญ่ของสังคม ส่วน การปกครอง มีความหมายเกี่ยวกับการบริหารวางระเบียบกฎเกณฑ์สำหรับสังคมเพื่อให้สังคมมีความสุข อย่างไรก็ตามการเมืองการปกครองก็มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกัน เพราะการปกครองหรือการบริหารวางระเบียบกฎเกณฑ์ให้เกิดการบำบัดทุกข์บำรุงสุขนั้น จำเป็นต้องอาศัยอำนาจคือการเมืองจึงจะดำเนินการได้สำเร็จ เพราะฉะนั้นการศึกษาเรื่องการเมืองการปกครองจึงหมายถึงการศึกษาเกี่ยวกับองค์กรที่ใช้อำนาจและระเบียบกฎเกณฑ์การบริหาร

สองมาตรฐาน (double standard) เป็นประเด็นการเปรียบเทียบในการจัดการหรือใช้ระบบ แนวทางหรือมาตรฐาน ในกลุ่มเป้าหมายสองกลุ่มอย่างแตกต่างกัน สองมาตรฐาน ถูกนิยามเรียกกับการแก้ปัญหาที่ไม่ได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม โดยการจัดการปัญหาในเรื่องๆเดียวกัน แต่ต่างเป้าหมาย ทำให้ได้รับผลลัพธ์ที่ต่างกัน เช่นการตอบรับของเจ้าหน้าที่กับกลุ่มคนรวยและกลุ่มคนจน ซึ่งไม่เท่ากัน ก็จะเรียกว่า สองมาตรฐาน

สองมาตรฐาน

คำว่า “สองมาตรฐาน” กลายเป็นคำยอดนิยมนในวงการเมืองปัจจุบัน ความจริงคำนี้มีมานานแล้วแต่เพิ่งถูกเชื่อมโยงเป็น “ถ้อยคำทางการเมือง” เมื่อไม่นานมานี้ อันผู้พูดต้องการสื่อความว่าเรื่องเดียวกันแต่ได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างกัน จึงเป็นความไม่ถูกต้องที่จะทำเช่นนั้น และเมื่อเป็นถ้อยคำการเมือง จึงหาหมิ่นหาสาธนะจริงจังไม่ นอกจากใช้ประชด เชือดเฉือน แดกดันอีกฝ่าย

อันว่าเรื่องเดียวกัน หรือการกระทำเดียวกันแต่ได้รับการปฏิบัติแตกต่างกัน ก็คือการปฏิบัติแบบสองมาตรฐานอย่างแน่นอน ก็คือ การเลือกที่รักมักที่ชังนั่นเอง เชื่อมโยงไปถึงการเล่นพรรคเล่นพวก แต่อีกประการหนึ่งก็อาจจะเป็น “ความไม่รู้” หรือหย่อนความสามารถของผู้ปฏิบัติก็ได้ จึงทำให้วันหนึ่งทำอย่าง

หนึ่ง แต่อีกวันหนึ่งไฟล้ไปทำอีกอย่าง คือสองมาตรฐานนี้อาจเกิดจากความไม่เอาใจใส่ก็ได้ จึงหลงลืมไปว่าแต่ก่อนเคยว่าไว้อย่างนี้ ตอนนี้จำไม่ได้เลยว่าไปอีกอย่าง

ในคำว่าสองมาตรฐานย่อมเชื่อมโยงกลุ่มการเมืองที่ประกอบด้วย 1. พรรคการเมือง (พรรคประชาธิปัตย์) รัฐบาลและหน่วยงานของรัฐ(ปชป.และขรก.) 3.กลุ่มพลังมวลชน(พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย -กลุ่มคนเสื้อเหลือง) 4.กลุ่มพลังมวลชน(แนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ -คนเสื้อแดง) 5. กิจกรรมที่สร้างกระแสทางการเมือง 6. เรื่องการหมิ่นสถาบัน

ในกระแสการเมืองที่มีบทบาทปฏิเสธไม่ได้เลยว่า รัฐบาลเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกับฝ่ายพันธมิตร คนเสื้อแดงมีส.ส.จากพรรคเพื่อไทยรวมอยู่ด้วย

แม้แต่เหตุการณ์ชุมนุมของคนเสื้อแดงที่ดูเหมือนจบลง โดยฝ่ายรัฐบาลเป็นฝ่ายดูเหมือนได้มาซึ่งชัยชนะท่ามกลางสถานการณ์แห่งความขัดแย้งที่ยังคงครอบคลุมนอยู่และการกระทำของฝ่ายรัฐบาลกับคำว่าเลือกปฏิบัติเริ่มต้นชัดเจนตามลำดับ ไม่ว่าจะการปรองดองและปฏิรูปประเทศหลังเหตุการณ์เมษา-พฤษภา 53 ที่มีคนตาย 91 ศพ และคนที่ได้รับบาดเจ็บกว่า 2,000 คน ไม่นับรวมการไล่ล่า และการคงอยู่ของ พ.ร.ก.ฉุกเฉินฯ ซึ่งดูเหมือนจะกลายเป็นภาวะการณ์ฉุกเฉินถาวรไปแล้วสำหรับรัฐบาลนั้น ทำให้กลุ่มคนอีกจำนวนมากที่ทำงานสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับปัญหาของชาวบ้าน รู้สึกอึดอัดใจเหลือ อึดอัดจิตใจ จนกระทั่งไปถึงขั้นไม่เอาด้วย ไม่ยอมรับกับบทบาทของเอ็นจีโอในปัจจุบัน

ภาพ “2 มาตรฐาน” พันธมิตร กับ เสื้อแดง ภาพ “ไม่เป็นธรรม” ต้องยอมรับว่า การเคลื่อนไหวของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยในประเด็นอันเกี่ยวกับเขาพระวิหารสร้างความแตกต่าง จากการเคลื่อนไหวของกลุ่ม “วันอาทิตย์สีแดง” จากการที่นักศึกษาและนักเรียนเคลื่อนไหวยกป้ายเรียกร้องให้ยกเลิกการประกาศและบังคับใช้พ.ร.ก.ฉุกเฉินที่จังหวัดเชียงราย เพราะว่า “กลุ่มวันอาทิตย์สีแดง” เสมอเพียงการผูกريبิ้นสีแดง เพราะว่ามีนักศึกษาและนักเรียนที่จังหวัดเชียงรายไปยกป้ายและเปล่งประกาศ “เห็นคนตายที่ราชประสงค์” เพียง 5 คน แต่การเคลื่อนไหวของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยมีจำนวนมากกว่า 1,000 คน ไม่ว่าจะเป็นการเคลื่อนไหวก่อนหน้าในที่บริเวณหน้าสำนักงานยูเนสโกประจำกรุงเทพมหานครระหว่างสุขุมวิท 42 กับ 44 ไม่ว่าจะป็นหน้าทำเนียบรัฐบาลก็ตาม แต่ไม่เคยมีการจับกุมแกนนำพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย อาจเป็นเพราะการเคลื่อนไหวของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยดำเนินบนพื้นฐานของการออกมาปกป้องดินแดนของไทย อาจเป็นเพราะเป้าหมายของการปกป้องคือ เขาพระวิหาร ขณะเดียวกัน ที่แกนนำกลุ่มวันอาทิตย์สีแดงถูกจับเพราะว่า การเน้นย้ำว่ามีคนตายเท่ากับประจานความโหดร้ายของรัฐบาล ความโหดร้ายของทหาร และทำให้บรรยากาศการท่องเที่ยว การลงทุน เสียหาย ยิ่งที่จังหวัดเชียงราย การที่นักเรียนวัย 16 ออกมายกป้ายยังจำเป็นต้องเรียกตัวไปสอบและให้นักจิตวิทยาเช็คสภาพจิตว่าปกติหรือไม่ นี่ก็คือความแตกต่างในทางเนื้อหาของการเคลื่อนไหว 2 กลุ่ม ขณะเดียวกัน นี่ก็ภาพสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะสองมาตรฐานของการบังคับใช้กฎหมายไม่ว่ากฎหมายธรรมดาหรือกฎหมายพิเศษอย่างพ.ร.ก.ฉุกเฉินก็ตาม ตรงนี้เองคือความไม่เป็นธรรมที่ดำรงอยู่ในสังคมประเทศไทย ขณะที่ด้านหนึ่งพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ยึดสถานีโทรทัศน์ ยึดทำเนียบรัฐบาล ยึดสนามบินดอนเมือง ยึด

สนามบินสุวรรณภูมิ ตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2551 แต่ตราประทับทั้งเดือนสิงหาคม 2553 ยังไม่มีการดำเนินคดีใดๆ ไม่ว่าจะเป็คดีตามประมวลกฎหมายอาญาอันถือว่าเป็นกฎหมายปกติ หรือคดีความผิดตามพ.ร.ก.ฉุกเฉินอันถือว่าเป็นกฎหมายพิเศษ ตรงกันข้าม ด้านหนึ่ง สถานการณ์อันเกี่ยวกับ "คนเสื้อแดง" รวดเร็วยังยิ่ง ไม่เพียงรวดเร็วในการลั่นกระสุนเข้าใส่จนตายกว่า 90 บาดเจ็บเกือบ 2,000 หากแต่ยังพร้อมใช้กฎหมายพิเศษออกไล่ล่า กวาดล้างและจับกุม เพียงเวลาจากเดือนพฤษภาคมถึงเดือนสิงหาคม 2553 ก็เสร็จไปแล้วหลายร้อยคดี ความแตกต่างนี้มีได้เป็นเรื่องเร้นลับอะไร หากแต่ปรากฏ ณ เมืองหน้าประชาชนไทยและประชาคมโลกอย่างโจ่งแจ้งเด่นชัด ท่ามกลางบทเพลงปรองดองจากปาก นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ที่สรุปและนำเสนอภาพ 2 ภาพเช่นนี้มีใช้ต้องการให้จับແหลก ยิงແหลก เหมือนๆ กัน ตรงกันข้าม อยากเรียกร้องให้ทุกฝ่ายสามารถใช้สิทธิตามที่รัฐธรรมนูญเปิดให้อย่างเท่าเทียมกัน มิใช่พวกของตัวเองทำอะไรก็ไม่ผิด แต่อีกฝ่ายแค่ส่งเสียงไอก็ถูกจับและทำตาเขียวใส หากเป็นอย่างนี้เรื่อยๆ ไปสังคมประเทศไทยก็ยากที่จะปรองดองยากที่จะสงบสุขได้ (ที่มาข่าวสดรายวัน , 7 สิงหาคม 2553)

แม้แต่การเผาทำลาย ของคนเสื้อแดง ที่ถูกลงโทษด้วยคำว่า ผู้ก่อการร้ายทางการเมือง ถ้าศึกษาความเป็นมาทางการเมืองของประวัติศาสตร์ซึ่งให้ได้มาในระบบประชาธิปไตยแล้ว เมื่อ 14 ตุลาคม 2516 นักศึกษา-ประชาชน ร้องหาประชาธิปไตย รัฐบาลปราบรุนแรง ลงท้าย เผาตีกรรมสรรพากร , สลากกินแบ่งรัฐบาล, กตป., กรมประชาสัมพันธ์, ดึก บชน. ที่นางเลิ้ง ทูบทำลายป้อมตำรวจและไฟ สัญญาณตามสี่แยกทั่วกรุงเทพฯ (เผาบ้านเผาเมืองใหม่ ?) จึงได้ประชาธิปไตยมาให้คนไทยจนทุกวันนี้ เหตุการณ์พฤษภาทมิฬ 2535 รัฐบาลสุจินดา ปราบประชาชนที่สะพานผ่านฟ้า ลงท้าย เผา บชน. นางเลิ้งอีกครั้ง ทูบทำลายป้อมตำรวจและป้อมไฟหลายแห่งในกรุงเทพฯ จึงได้ประชาธิปไตยและนายกฯ มาจากการเลือกตั้ง ทั้ง 2 ครั้งนั้น ก็ล้วนแต่เผา-ทูบ-ทำลาย ของราชการทั้งนั้น ทำไม ไม่มีใครค่าทอ ที่ต่อสู้คราวนั้น "เผาบ้านเผาเมือง" และยังคงย่องให้เป็นวีรชนด้วยซ้ำไป

แท้จริงแล้ว " การเผา" เกิดขึ้นเพราะความโหดเหี้ยมที่รัฐบาลกระทำกับประชาชน จนประชาชนสุดที่จะทนทานอีกต่อไป การเผาจึงเป็นเพียง"ผล" จาก"เหตุ"แห่งความอำมหิตของรัฐบาล ที่เลือกจะ "ฆ่า" ประชาชน เพื่อรักษาเก้าอี้ของตนเอง

สรุป เมื่อประชาชนต่อสู้ ร้องหาความยุติธรรม แต่รัฐบาลไม่ตอบสนอง และทำการปราบปรามด้วยอาวุธร้ายแรง ลงท้าย " การเผา" ก็เกิดขึ้น มันเกิดขึ้นทุกยุคทุกสมัย

จึงตามกรรมต่างวาระ ต่างการกระทำ ทำให้เกิดข้อขัดแย้งถกเถียงกันในหลายๆ เหตุการณ์ของคำว่าสองมาตรฐานของแต่ละกลุ่มเป้าหมายและมุมมอง

ในกระดานสนทนา face book มีการตั้งกระทู้ Jack The Ripper รักในหลวงเมื่อมีคนเปรียบเทียบเหตุการณ์ปัจจุบัน กับวีรชน 14 ตุลาคมและ 17 พฤษภาคมมิฟ ได้เขียนวิเคราะห์ไว้ว่า มีหลายท่านมีความเห็นที่ว่าบ้านเมืองโดนทำร้ายและหลายท่านเห็นว่าสมควรที่จะต้องโดนทำร้ายมีหลายคนกล่าวว่า 14 ตุลาคม และ 17 พฤษภาคมมิฟ มีอุดมการณ์มุ่งหมายเหมือนเหตุการณ์ในปัจจุบันนี้ซึ่งประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการปฏิรูปดังกล่าวบุคคลใดที่มีส่วนร่วมถือเป็นวีรชนคนกล้าและสมควรจดจำผมเห็นว่าความคิดเห็นดังกล่าวผิด

โดยสิ้นเชิงและมีอาจเทียบเคียงได้เลยแม้แต่ปลายฝน 14 ตุลาคม 2516 เป็นช่วงที่ผมได้มาเกิดบนโลกใบนี้ และแผ่นดินแห่งนี้แล้วแต่ยังเด็กเกินไปที่จะรับทราบเรื่องราวหรือตัดสินใจวิเคราะห์เหตุการณ์ดังกล่าวได้ แต่ด้วยข้อมูลมากมายที่เหลือไว้ให้ศึกษาค้นคว้าและคำเล่าขานแห่งวีรชนตุลาคมว่าพวกเค้าเหล่านั้นต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งประชาธิปไตยโดยคัดค้านการขึ้นยึดอำนาจรัฐบาลและขึ้นบริหารประเทศด้วยเผด็จการ พวกเค้าเหล่านั้นต่อสู้ด้วยการแจกใบปลิว รวมตัวชุมนุมเพื่อหยิบยกเรื่องราวของอำนาจเผด็จการ ให้สังคมรับทราบถึงการกระทำเหล่านั้น ผู้โดยสันติวิธีจนโดนทหารเข้าปราบปราม ผู้รอดชีวิตต้องหนีเข้าป่าไปเป็นคอมมิวนิสต์ จนกระทั่งสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงออกมาปราบไว้และยุติเหตุการณ์เลวร้ายนั้นได้ ถือเป็นพระมหากรุณาธิคุณและบุญวาสนาของไพร่ฟ้าประชาชน 17 พฤษภาคมปี 2535 เป็นช่วงที่ผมเข้าวัยที่มีความคิดความอ่านเป็นของตัวเองมากช่วงหนึ่งเพราะเข้าสู่วัยทำงาน และมีประสบการณ์ตรงต่อเหตุการณ์ดังกล่าวเนื่องด้วยการติดตามข่าวสารและเป็นผู้เข้าร่วมประท้วงในฐานะประชาชนคนหนึ่งที่ไม่เห็นด้วยกับรัฐบาลทหารของพลเอกสุจินดาที่อาศัยอำนาจทางการทหารเข้ายึดครองประเทศในลักษณะที่เหมือน จอมพลถนอม กิตติขจร เมื่อ 14 ตุลาคม เหตุการณ์บ้านปลายจนนักศึกษาประชาชนเสียชีวิตอย่างมากมาย รวมถึงเพื่อนที่ตายอยู่ในอ้อมกอดของผมเอง จนกระทั่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องเข้าเฝ้าและหยุดเหตุการณ์ดังกล่าว ถือเป็นพระมหากรุณาธิคุณและบุญวาสนาของไพร่ฟ้าประชาชนอีกครั้งหนึ่ง

เหตุการณ์ดังกล่าวทำให้ผมมีความรักในประชาธิปไตย แผ่นดินเกิด และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอย่างยิ่งโดยหาที่เปรียบมิได้ในหลวงของชาวไทยนั้นท่านได้เสียสละอย่างมากมาตลอดพระชนของท่าน ทำให้ผมยิ่งรักท่านและเทิดทูนบูชาเหนือสิ่งอื่นใด หรือบุคคลใดจะเปรียบได้แต่เหตุการณ์ครั้งที่ 3 นี้มีกลุ่มคนจำนวนหนึ่งที่แรกเริ่มเดิมทีออกมาประท้วงการกระทำที่ไม่เป็นธรรมต่อคนบางคน (ปัจจุบัน ไม่มีแผ่นดินจะอยู่) จนกระทั่งหยิบยกเรื่องราวความเดือดร้อนในเรื่องต่างๆของชาวบ้านเพื่อปลุกกระดมเข้าร่วมประท้วงในครั้งนี้ แต่สิ่งที่แตกต่างกันเหลือเกินคือการสร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนด้วยตนเอง ทำร้ายประชาชนด้วยตนเอง ซึ่งเป็นคนไทยเหมือนกัน แม้เสียสละจะล้มรัฐบาล ปิดสนามบิน ปิดถนน แต่ไม่เคยเห็นยิงปืนเข้าไปใส่ประชาชนด้วยกัน ปาระเบิด หรือเผาบ้านเมืองเลย ในความคิดเห็นที่แตกต่างนี้เป็นสิทธิของมนุษย์ทุกคน แต่การทำร้ายประชาชน ทำลายบ้านเมือง ก่อความเดือดร้อนไปหมดสิ่งที่ผมขอมไม่ได้เลยคือการจาบจ้วงเบื้องสูง และในหลวงที่ผมรักยิ่ง ซึ่งแสดงออกถึงความทรยศและอกตัญญูยิ่งนัก จริยอยู่ที่มีเพียงบางกลุ่มบางคนเท่านั้นแต่การยกประเด็นว่าทรงแทรกแซงการเมืองบ้าง ทรงไม่พระราชทานอภัยโทษกับบางคนบ้าง ทรงลำเอียงบ้าง แต่คำกล่าวอ้างนั้น มีคำพูดเรื่องบรรพบุรุษที่เป็นชาวบ้านชาวนาเป็นผู้เอาเลือดเอาเนื้อเข้าแรกไว้ แต่หารู้ไม่ว่าบรรพบุรุษเหล่านั้น ทำเพื่อพ่อหลวงและราชวงศ์ที่กอบกู้แผ่นดินไทยเสียสละอย่างมากและเป็นที่ยกย่องของพวกเค้าการให้คำนิยามความคิดเห็นของคนสองกลุ่มจึงแตกแยกตามความคิดบนเป้าหมายเดียวกันจึงต่างกันคือที่มาของคำว่าสองมาตรฐาน จึงเป็นประเด็นน่าสนใจแม้แต่ข้อเขียน

ในคอลัมภ์ ใบตองแห่งออนไลน์: เรียบลิตี๋คั้งชาติ...ทราบแล้วเปลี่ยน จากเว็บไซต์ประชาไท (prachatai.com)เขียนไว้ในประเด็นน่าสนใจไว้ว่าศอน.ออกประกาศะจึงซัง แต่การเคลื่อนไหวของพันธมิตรฯ ในคราวเครือข่ายคนไทยหัวใจรักชาติประท้วงหน้ายูเนสโก รถติดยาว โดยไม่ต้องหวั่น พรก.ถูกเงิน จนอยากมอบ “ตุ๊กตาทมิคุ้มกัน ” ให้ พรม.ในฐานะมีอบมีเส้น (แต่ตอนนี้ไม่แน่ใจว่าเส้นพริกหรือยัง) เปล่าไม่ใช่หอรอก แต่เพราะเจ้าแก่เปลว สีเงิน พูดถูกแล้ว ที่ว่าเสื้อแดงกับ พรม.มีจุดร่วมกันอยู่อย่างคือไม่ยอมให้ “บ้านเมืองเป็นปรกติสุข”

เสื้อแดงไม่ยอมให้บ้านเมืองเป็นปรกติสุขอยู่แล้ว ทราบใดที่ไม่ได้รับความยุติธรรม และประชาธิปไตยสมบูรณ์ปลอดการแทรกแซงของอำนาจพิเศษ ขณะที่เสื้อเหลืองหรือ ถ้ายอมให้บ้านเมืองเป็นปรกติสุข ภายใต้ลัทธิมาร์ค-เลนิน การเมืองเก่าซะไม่มี (ปอง อัญชลี เพิ่งออกมาด่าว่าพรรคร่วมโกงยิ่งกว่ายุคทักษิณ) พวกเขาที่ต้องไปผูกคอตายในฐานะที่ปลุกมวลชนไว้ว่าจะนำไปสู่การเมืองใหม่ใสสะอาดปราศจากคอร์รัปชันพันธมิตรฯ จึงต้องเป็น I for Icarus คิ้นรนาหาคุดต่างเพื่อการดำรงบทบาท แม้จะต้องเผาผลาญตัวเองไปเรื่อยๆ ถูกขวัญใจจริตนิยมแย่งคนชั้นกลางไปทุกวัน แต่พันธมิตรฯ ก็หยุดไม่ได้ และจะกลายเป็นหอกข้างแคร่ที่กระหนาบรัฐอภิสิทธิ์ชนอยู่อีกข้างหนึ่งคู่ขนานกับเสื้อแดง รวมทั้งเป็นพลังปฏิภาคผลักดันและกัน ถ้าไม่มี พรม.ที่ไหนเลยเราจะได้เห็นความเป็น 2 มาตรฐาน .มีอบพรม.ถึงได้ ถึงปิดถนนก็ลั่นลงถนนจนรถติดยาวเหยียดครึ่งค่อนวัน ทั้งๆ ที่ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ขณะที่เด็กอายุ 16 ถือป้าย “ผมเห็นคนตายที่ราชประสงค์” กลับถูกตำรวจจับส่งสถานพินิจ หลายบทความหลายเวปไซด์ที่หาข้อมูลของคนเสื้อแดงมักถูกบล็อกและมีข้อความว่า ไม่เหมาะสมเสมอ จนบางครั้งคิดว่าความถูกต้องมักอยู่กับผู้มีอำนาจเสมอในความคิดเห็นที่แตกต่างจนเกิดข้อขัดแย้งของคำว่า สองมาตรฐานจนทำให้เกิด เลือก ปฏิบัติ และความไม่ชอบธรรมของฝ่ายที่เสียเปรียบ

ดังนั้น ทางออกจึงขึ้นอยู่กับประชาชน ซึ่งต้องมีการหาความรู้เพื่อให้ตัวเองเท่าทันนักการเมืองและนักวิชาการเนติบริกร อย่าให้พวกเขาอาศัยความไม่รู้ของประชาชนมาเขียนรัฐธรรมนูญให้เผด็จการนายทุนพรรคการเมือง เพื่อคอร์รัปชัน โดยประชาชนจะมีความรู้คือ 1. เรื่องการปฏิรูปประเทศ ที่มี 2 ส่วนคือการปฏิรูปการเมืองและการปฏิรูประบบการบริหารพื้นฐานของประเทศ เช่น กระบวนการยุติธรรม เรื่องการกระจายอำนาจ และที่สำคัญต้องรู้ว่า ในการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้น สถาบันการเมือง(ที่มาจาก การเลือกตั้ง เป็นสถาบันที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นสถาบันที่มีการตรากฎหมาย เพราะเราไม่สามารถมีการปฏิรูปประเทศได้ ถ้าไม่มีการปฏิรูปการเมืองและปฏิรูปสถาบันการเมือง ดังนั้น การปฏิรูปการเมืองที่ดีที่สุดคือ การให้คนดีเข้ามาปกครองบ้านเมือง ไม่ให้นายทุนเข้ามาร่วมลงทุนกันเลือกตั้ง

2. การปฏิรูปการเมือง ต้องการความรู้ในการจัดทำกฎหมายรัฐธรรมนูญที่ต้องประชาธิปไตย โดยมีการให้ออกเสียงลงประชามติหลังจากที่ประชาชนมีความรู้กระจ่างแจ้ง 3.จะปฏิรูปประเทศได้ สังคมไทยต้องรู้จักตัวเองก่อน ว่าเป็นสังคมที่ระบบการบริหารประเทศอยู่ในสภาพพิกลพิการ กลายเป็นเครื่องมือที่ทำให้ นักการเมืองใช้อำนาจคอร์รัปชันได้ง่าย แทนที่จะเป็นกลไกพื้นฐานที่มีการถ่วงดุลอำนาจ ทำให้การบริหารประเทศมีความโปร่งใส อีกทั้งสังคมไทยยังเป็นสังคมที่มี ชนชั้นเห็นแก่ตัว ฉวยโอกาสใช้ความ

อ่อนแอของสังคม สร้างระบบเผด็จการนายทุนพรรคการเมือง โดยทำให้คนทั้งประเทศเข้าใจว่า ระบบนี้เป็นกลไกที่ถูกต้องของความเป็นประชาธิปไตยแล้ว

ขณะที่การปฏิรูประบบบริหารพื้นฐานของประเทศเพื่อให้การปฏิรูปประเทศมีความสมบูรณ์ ต้องมีการปฏิรูปกฎหมายสำคัญหลายฉบับ ซึ่งจำเป็นต้องใช้เวลาต่อเนื่องไม่ต่ำกว่า 10 ปี โดยต้องทำหลังจากการปฏิรูปการเมือง ทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยนักกฎหมายที่มีความรู้และมีคุณภาพด้วย

ศ.นันทวัฒน์ กล่าวว่า ระบบที่รัฐธรรมนูญ 2540 วางไว้เป็นอย่างดี โดยก่อนเข้าและหลังเข้าสู่ตำแหน่ง ต้องมีการแสดงบัญชีทรัพย์สิน กลไกเหล่านี้เดินโดยหลายองค์กรและมีศาลเพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็นศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ตรวจการแผ่นดิน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เหล่านี้ตั้งขึ้นมาเพื่อตรวจสอบถ่วงดุลการใช้อำนาจของรัฐ

อย่างไรก็ตามรัฐธรรมนูญ 2540 มีปัญหา โดยเฉพาะเรื่องการตรวจสอบที่เกิดจากวุฒิสภาที่ทางทฤษฎีบอกว่าเป็นกลางทางการเมือง แต่ในทางปฏิบัติไม่มีใครเป็นกลางและวุฒิสภาเป็นผู้ที่สรรหาคนเข้าสู่ระบบตรวจสอบ ทำให้การตรวจสอบทำงานไม่ได้กลับกลายเป็นองค์กรสีเทา โดยเฉพาะกต. จนเกิดเหตุการณ์ “สุญญากาศทางการตรวจสอบ” ทำให้กลไกตรวจสอบเสียทั้งระบบ หลังจากนั้นจึงมีการปฏิวัติและรัฐธรรมนูญ 2550 ก็พยายามแก้ปัญหาโดยให้ ส.ว. มาจากการสรรหาด้วย แต่การแก้ปัญหาดังกล่าวยังไม่สามารถทำได้ทั้งหมด เหมือนเป็นการปะทุรัฐธรรมนูญ 2540 มากกว่า

ทั้งนี้ ส่วนตัวเห็นว่าเรื่องที่ยังไม่มีการแก้ไข คือ เรื่องการออกพระราชกำหนดบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน (พรก.ฉุกเฉินฯ) ที่ให้อำนาจกับผู้บริหารประเทศเพียงคนเดียวและเป็นกฎหมาย ที่ขัดรัฐธรรมนูญหลายมาตรา แต่ไม่มีองค์กรใดตรวจสอบได้ ทั้งนี้ในประเทศฝรั่งเศสก็มีกฎหมายประเภทนี้เช่นกัน แต่มีการวางกลไกตรวจสอบเพื่อให้การใช้อำนาจเป็นไปอย่างโปร่งใส โดยระบุว่า 30 วันหลังจากมีการประกาศใช้กฎหมายต้องมีการทบทวนสถานการณ์ว่ามีเหตุผลเพียงพอหรือไม่ในการใช้อำนาจนี้และต้องรายงานการใช้อำนาจให้สาธารณะทราบ อีกทั้งก่อนประกาศยังมีการหารือกับรัฐสภาด้วย

สำหรับ พรก.ฉุกเฉินฯ ของไทย มีหลักการที่ระบุว่าจะใช้ได้ก็ต่อเมื่อไม่สามารถใช้กฎหมายปกติในการบริหารราชการแผ่นดินได้ แต่ส่วนตัวเห็นว่า ทั้งนี้เงื่อนไขการประกาศใช้ควรมีการตรวจสอบก่อน โดยทั้งศาลปกครอง และ ศาลรัฐธรรมนูญ ควรมีอำนาจในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐได้

นอกจากนี้ ต้องแก้ปัญหาเรื่องการแทรกแซงทางการเมือง ที่เกิดขึ้นเห็นชัดมากในวงการการเมืองของไทย โดยเฉพาะในรัฐวิสาหกิจต่างๆ ที่มีเด็กฝากเป็นจำนวนมาก และเห็นได้ชัดเจนจากการแต่งตั้งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ที่มีภาพการแทรกแซงทางการเมืองอย่างชัดเจน อีกทั้งควรทบทวนเรื่อง รัฐมนตรีควรขาดจากการเป็น ส.ส. หรือไม่ เพราะการคว่ำตำแหน่งดังกล่าวอาจจะเกิดผลประโยชน์ทับซ้อนได้ เช่น การโหวตร่างกฎหมายงบประมาณ เหล่านี้เป็นเรื่องที่ต้องการแก้ไขเพื่อให้การถ่วงดุลอำนาจรัฐมีประสิทธิภาพและโปร่งใสมากกว่าที่เป็นอยู่

ศ.ลิขิต กล่าวว่า การถ่วงดุลการใช้อำนาจรัฐทำได้โดย 1. การใช้จริยธรรมของตัวเอง โดยเฉพาะนักการเมืองที่ขณะนี้ประชาชนเบื่อหน่ายมาก ดังนั้นคงเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นยาก 2. ถ่วงดุลโดย

ประชาชน เพราะประชาชนเปรียบเสมือนน้ำ รัฐบาลเหมือนเรือ เมื่อไหร่ก็ตามที่ประชาชนไม่สนับสนุน รัฐบาลก็ไม่สามารถอยู่ได้ และประชาชนสามารถเปลี่ยนรัฐบาลได้ แต่ต้องเป็นประชาชนที่มีความตื่นตัวทางการเมือง 3. ถ่วงดุลโดยสื่อมวลชนที่มีความตรงไปตรงมา (อมร จตุพล ปฏิรูปการเมือง) **บทสรุป**

ดังนั้นการแก้ไขการเมืองคำว่าสองมาตรฐาน ต้องมี การปฏิรูปการเมือง เป็นสิ่งจำเป็นและต้องทำก่อนมีการเลือกตั้งครั้งหน้า โดยการปฏิรูปการเมืองและการปฏิรูปประเทศจะเกิดขึ้นได้ ด้วยการแก้ไขรัฐธรรมนูญ 2 ครั้ง โดยการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งแรกเพื่อกำหนด “องค์กร” และ “กระบวนการ” ในการยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เพื่อปฏิรูปการเมือง และ ในขณะเดียวกัน ต้องมีการกำหนด “รูปแบบ” ของการบริหารประเทศในช่วงระยะเวลาของการปฏิรูปการเมือง ให้เป็นประชาธิปไตยตามมาตรฐานสากล คือ ส.ส. ต้องมีความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของ ส.ส. โดยไม่ตกอยู่ภายใต้อาณัติใดๆ

ส่วนการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งที่สอง คือ การนำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ที่เป็นผลที่มาจากกรรมาธิการขององค์กรที่ได้จัดตั้ง เพื่อให้ประชาชนออกเสียงประชามติ “เลือก” เหวี่ยง “รัฐธรรมนูญฉบับใหม่” กับ “รัฐธรรมนูญ 2540” ซึ่งเป็นฉบับที่นักการเมืองนายทุนเรียกร่อง

บรรณานุกรม

ฤทธิชัย แกมภาค,ดร.เอกสารประกอบการบรรยายวิชาความรู้เบื้องต้นทางรัฐศาสตร์.
 ศ.อมร จันทรสมบูรณ์. เสวนาเรื่อง “ปฏิรูปประเทศ” ปฏิรูประบบรัฐสภาเพื่อการพัฒนาคุณภาพประชาธิปไตย” หัวข้อ “การปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพของกลไกการตรวจสอบถ่วงดุลการใช้อำนาจของรัฐ” จาก <http://www.posttoday.com>
<http://www.prachatai.com>
www.khaosod.co.th/

กระต่ายใต้เงาจันทร์